

Krabben, iets heel apart

Het houden van krabben is zeer de moeite waard, omdat ze voor leven in het aquarium zorgen. De dieren reageren echter tamelijk gevoelig op veranderingen in hun levensomstandigheden en zijn vatbaar voor stress.

Ze hebben veel ruimte nodig, enkele soortgenoten en schoon water met een hoog zuurstofgehalte.

Bovendien hebben ze schuilplaatsen nodig, zowel in en buiten het water. Op grond van hun amfibische levenswijze moeten een droog gedeelte of eilandje beschikbaar zijn. Daar ook afzonderlijke individuen zeer verschillend van temperament kunnen zijn, is het zaak dat de houder de tijd neemt om zijn dieren goed te observeren.

Pseusosesarma moeschi is een van de meest ingevoerde krabbensoorten die in Europa als rode mangrovekrab voor aquaria wordt verkocht. De dieren voelen zich echter net als vele andere krabbensoorten meer thuis in een terrarium met een watergedeelte (aquaterrarium of paludarium) dan in een aquarium. Dit soort krabben heeft de ruimte nodig evenals contact met soortgenoten (in een kleine bak echter niet meer dan één mannetje!) Een kleine groep met één à twee mannetjes en enkele wijfjes wordt bij deze soort aanbevolen. In een aquarium met maar één soort of een aquaterrarium kan men zoet of brak water gebruiken. Zorg in ieder geval voor voldoende schuilplaatsen in het water en daarbuiten, want met name na het vervellen moeten de dieren een plek hebben waarin ze zich terug kunnen trekken. Lastige eters zijn de dieren niet: ze aanvaarden de

meeste voersoorten, maar het is wel belangrijk om voor een evenwichtig voedselaanbod te zorgen. Het kost enige moeite om de dieren in een aquarium te kweken, omdat de larven een bepaald zoutgehalte van het water en voer van de juiste grootte nodig hebben. Aangezien de dieren uit warme streken komen, wordt een temperatuur van 22 tot 29 °C aanbevolen (hoewel, 22 °C kun je nauwelijks "warm" noemen ...). Lagere temperaturen verdragen de dieren niet.

Een goed gestructureerd aquaterrarium met 60cm kantlengte is geschikt voor 3 à 4 exemplaren.

Van het geslacht *Geosesarma* worden intussen twee soorten krabben ingevoerd, die onder de naam vampierkrab

Paarse vampierkrab
(*Geosesarma aristocratoensis*)

Pseusosesarma moeschi

V

Geosesarma sp "Dennerle"

en mandarijnkraab worden verkocht. Als de dieren een lichaamslengte van 2 à 3cm hebben bereikt, zijn ze uitgegroeid, zodat ze ideaal zijn voor kleine aquaterraria. Beide soorten komen uit Zuid-Oost Azië en hebben zich met succes in terrestrische en limnische leefgebieden gevestigd, geheel onafhankelijk van de zee.

Een aquaterrarium met een kantlengte van 60x30x30 is groot genoeg voor een kleine groep. Ook voor deze krabben geldt de regel dat de groep uit meer wijfjes dan mannetjes moet bestaan om stoeipartijen en ruzies om de voorrang te vermijden. De temperatuur mag ergens tussen 25 en 28°C liggen, en een nachtelijke afkoeling (met hoeveel graden?) is zeer zeker van voordeel voor het welzijn van de dieren. Vampierkrabben zijn actieve jagers die in de natuur meestal van kleine insecten, wormen of ongewervelde dieren leven. Het is daarom belangrijk dat ze voldoende vlees krijgen. In een aquaterrarium eten ze echter ook vlokkenvoer, voertabletten of sticks.

Bij alle krabbensoorten moet het aquarium of aquaterrarium goed gesloten of afgedekt zijn, omdat de dieren behendige ontsnappingskunstenaars zijn. Een landkrab zal een korte landgang in de meeste gevallen zonder schade overleven, maar bij mangrovebewoners of pure zoetwatersoorten kan een langer oponthoud aan land dodelijk eindigen.

Vorming van een gemeenschap met krabben

In de natuurlijke habitat behoren gezonde, levendige vissen niet tot het gewone buitenspectrum van krabben. In een klein aquarium kan dit echter anders uitvallen. Als te veel exemplaren in een te kleine ruimte leven en de

krabben eventueel met een gebrekkige voeding te kampen hebben, kan het gebeuren dat de krabben de een of andere vis veroveren. Dit gebeurt meestal 's nachts. Zieke of dode vissen worden in ieder geval ook door krabben opgegeten. Dwerggarnalen van het geslacht Neocaridina en Caridina worden door de krabben meestal genegeerd, terwijl waaiergarnalen weerloos aan de krabben zijn overgeleverd en daarom beter niet in een gemeenschap kunnen worden gehouden. Hoewel grootarmgarnalen en krabben in de natuur gezamenlijk voorkomen en elkaar niet naar het leven staan, is de situatie in een beperkte ruimte heel anders.

Krabben vervellen vaak in het water en zijn dan niet veilig voor grootarmgarnalen. Van een gemeenschap met rivierkreeften kan alleen maar worden afgeraden. In de natuur zijn slechts enkele gevallen bekend, waar deze twee groepen dieren tegelijk voorkomen. Uit ervaring is bekend dat rivierkreeften, die in een aquarium worden gehouden ook door aanzienlijk kleinere krabben worden bedreigd, verwond of zelfs gedood. Veel krabbensoorten leven maar gedeeltelijk in het water en hebben daarom een landgedeelte nodig, omdat de dieren zich anders niet op hun gemak voelen.